

Urbaania sykettä Ypäjällä

TEATTERISSA

West Side Story-musikaali Ypäjän musiikkiteatterissa 13.6. Ohjaus: Tuomo Salmela, musiikin johto: Kari Mäkiranta, koreografia: Iiris Salmela. Esitykset jatkuvat 6.7. asti.

Maria, America, Tonight, I Feel Pretty, Somewhere, jne. Koskettavia lauluja upeasti tulkittuna, koko näyttämön leveydeltä ja syvyydeltä kaikuen. Kaiken yllä Kari Mäkirannan johdolla yhtä muhkeasti kuin räiskyvän monikirjavanakin soivan orkesterin saattelema Leonard Bernsteinin sävelkudos.

Tarjolla on säveltaidetta, joka ei muista maapallollamme tehdyistä musikaaleista poiketen heittäydy yhdenkään tahdin ajaksi tunteettomalle, musiikkia musiikin vuoksi ja minuutteja minuuttien vuoksi tyhjäkäynnille, ja jossa kauneus ei tarvitse aisaparikseen imelyyttä.

WEST SIDE STORYN musiikissa soi suomalaisen maalaisidyllin keskelläkin urbaani syke ja New Yorkin nyt jo tympeäksi viivytystaisteluksi kääntynyt aikakautensa dynamiikka. Dynamiikka, jonka sekä lavastuksen suunnitellut Sampsa Jaakkola että puvustaja Piritta Kämi-Conway ovat tavoittaneet epookin hengen kauttaaltaan

kattaen kerrassaan mestarillisesti: aineksia vähintäänkin seutukunnallisesti näyttämötaiteen historiaan jääviksi merkkipaluuksi kumpikin.

Ypäjän musiikkiteatteri on tehnyt West Side Storyssa taas kerran sen, josta sitä on jo 1980-luvun puolivälistä alkaen kerta toisensa jälkeen ihailen ihmetelty tai ihmetellen ihailtu myös näyttämöllä tapahtuvien henkilösuoritustensa puolesta.

ODOTTAA SOPI jo etukäteen, että jos Tuomo Salmela ei rakenna ohjaajana mestarin kädenjäljestä puhuvia joukkokohtauksia, niin kuka sitten. Joukkokohtauksista syntyvää kokonaiskuvaa täydentävät oleellisin ansioin West Side Storyyn leimallisesti kuuluvat tanssikohtaukset niihin usein kytkeytyvine koreogra-

West Side Story edustaa näyttämötaiteen saralla täyteläisimmän pään teosta paitsi musiikkinsa, myös sisältönsä puolesta sanomaansa myöten.

fiakuvioineen. Pääteltävissä on niiltäkin osin, että tekijät ovat tienneet, mitä ovat tekemässä ja miten.

Yksittäisistä roolisuoritusten osalta kertoo yleisvaikutelma henkilöohjauksen parissakin töitä tehdyn ja tulosta syntyneen. Henkilökohtaiset esille nostot vaativat näissä yhteyksissä aina sekä hienovaraista että ankaraa harkintaa. Se tässä kuitenkin muun näyttämöjoukon taholta sallittakoon, että Maria Eklund vakuutti Marian roolissa tavalla, joka pistää toivomaan, että ensiviisiitti ei jäisi Ypäjän musiikkiteatterissa hänen viimeisekseen.

WEST SIDE STORY edustaa näyttämötaiteen saralla täyteläisimmän pään teosta paitsi musiikkinsa, myös sisältönsä puolesta sanomaansa myöten. Tiivistettäköön asiaa tässä ja nyt vaikka niin, että siinä ei järjen ääntä kuulla, kun vähän aikaisemmin ja vähän myöhemmin maahan muuttaneet merkitsevät joukoissaan tiivistyvän tyhmyyden voimalla samaa kadun pätkää itselleen, vaikka mahtuisivat sille mainiosti yhdessä ja yhtä aikaakin.

Ja sikäli kuin kuullaan, kuulaaan liian myöhään ja liian nopeasti unohtaen. Siis sitä järjen ääntä.

ERKKI KURONEN